

ΑΘΗΝΑΪΚΗ 15/11/74

ΜΑΡΑΤΟΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ

ΕΛΕΝΗΣ ΛΑΔΙΑ: «Αποσπασματική σχέση», μυθιστόρημα

Έκπληξη ήταν για τον γράφοντα τα βιβλία της άγνωστης ως τα χθες, νέας πεζογράφου. Μέσα στις δεκάδες τα άχρωμα και απρόσωπα βιβλία του καιρού μας, όταν ανακαλύπτεις τη σφραγίδα του Θεού, σε κάποια κείμενα, συγκινείσαι βαθύτατα. Γιατί γράφτηκαν από μια πλησμονή, από ένα ανθοβόλημα πνευματικό, από μια ανάγκη της οποίας τίποτε δε μπορεί να ματαιώσει την καρποφορία. Ομορφαίνουν τη ζωή, της δίνουν το βαθύτερο νόημα της, προσεπιβεβαιώνουν τις αιώνιες αξίες της.

Τι είναι λοιπόν, ένα τέτοιο βιβλίο; Αν είναι έργο δημιουργικής φαντασίας, δεν περιμένουμε να μας μεταδώσει γνώσεις, όπως ισχυρίζεται ο σεβαστός μας φίλος κ. Γιάννης Χατζίνης, αλλά να ξαναχτίσει τον κόσμο. Να μας αποκαλύψει την κρυμμένη, κάτω από τόση φθορά, ομορφιά της ζωής, έξω από τα φρικτά μιμήματα. Να μας ξαναδώσει την παρθενική ματιά του νηπίου, να μας κάνει να ξεχάσουμε τις στυφές και πικρές εμπειρίες μας, να μας φωτίσει και να μας υψώσει ως την αλήθεια και με την αλήθεια.

Πνευματική άνθηση με κύριους πρωταγωνιστές τους νέους. Είναι εκπληκτικό πως βλέπουν οι νέοι, αυτά τα παιδιά, τη ζωή, πως την περιγράφουν, πως μετέχουν σ' αυτή. Ακόμη κι η φραστική διατύπωση των σκέψεών τους, οι χαρακτηρισμοί των προσώπων, η προβολή των ψυχολογικών τους στιγμών έχουν εντελώς προσωπικό τόνο, ένα καινούριο ύφος, ώριμο ευθύς από την αρχή. Η σύγχρονη αυτή τεχνική, κάνει τα διηγήματα και τα μυθιστορήματα της παλιάς φρουράς άτεχνες δοκιμές γραϊδίων.

Η Ελένη Λαδιά, δίνει τις πρώτες της εξετάσεις. Δεν είμαστε βέβαιοι αν είναι και οι πρώτες της δοκιμές. Μαρτυρούν τα βιβλία της μακρά θητεία στα γράμματα, γυμνασμένη παρατήρηση και κατασταλαγμένο γλωσσικό αισθητήριο. Η ευαισθησία της δεν έχει τίποτε το γλυκερό και η φράση της είναι μεστή, καλά διαρθρωμένη. («Παραστάσεις κρατήρος»).

Στο μυθιστόρημα της «Αποσπασματική σχέση» (που μοιάζει αυτοβιογραφικό χωρίς να είναι) έχει όλη την ευχέρεια ν' απλώσει το μύθο να τον διανθίσει με (εκ πρώτης όψεως) ξένα στοιχεία, που ωστόσο δένουν σε αδιάσπαστο σύνολο, σε ζωντανή ενότητα.

Κρατάμε, λοιπόν, τα βιβλία της Ελένης Λαδιά στο ενεργητικό της σύγχρονης πνευματικής μας ζωής, με την βεβαιότητα πως ανανεώνουν την ελληνική πεζογραφία.